

JAUNIMO SUJUDIMAS

Ryšium su Lietuvos nepriklausomybės 70-tąja sukaktimi šiais metais buvo jaučiamas žymiai didesnis sujudimas visoje išeivijoje. Ir tai dėl to, kad okupuotoje Lietuvoje buvo ruošiamasi sužlugdyti bet kokius Vasario 16 minėjimus, grasinama lazdomis, kalėjimo bei lagerių bausmėmis. Vyresnioji mūsų karta visur rengė platesnio masto iškilmes, stengdamiesi informuoti ir viešąją krašto opinią. Vienur tie minėjimai rado kelius į vietinę spaudą, kuri, pasinaudodama žinių agentūrų informacijomis, nemažai rašė apie Lietuvą kaip Sov. Sąjungos okupuotą kraštą. Buvo ir tokių vietovių, kurių lietuviai pasitenkino siauro masto minėjimais ir į viešumą neprasiveržė. Mažosios vietovės paprastai mano, kad neturi pakankamai jėgų tokiem dalykam. Jos primena, esą ir didelėm lietuvių kolonijom, kaip Torontas, kur netrūksa pajėgų. ne visuomet pavyksta prasiveržti į didžiąją spaudą. Pastarajai visa tai, kas yra "etniška" — neįdomu, nepriimtina. Jos atstovai vengia tokių renginių, kurių, pvz. Toronte, yra labai daug. Šių metų Vasario šešioliktoji buvo betgi daug kur skirtinga, įskaitant Torontą ir kitas vietas. Lietuvoje kilęs ryžtas švęsti Vasario 16-ją viešai, nepaisant grasinimų, įgalino surasti naujus kelius į viešąją opinią.

Lietuviai iki šiol vengdavo rengti demonstracijas gatvėse, pasitenkindavo tradiciniais minėjimais savose salėse. Šiais metais jie gana gausiai dalyvavo rengtose demonstracijose, pvz. Toronte, Otavoje, Londone, ir tuo būdu pateko į televiziją, spaudą, radiją. Žymiai daugiau dėmesio susilaukė jaunimas, organizavęs bado streikus ne tikai Kanadoje, JAV-se, bet ir kituose pasaulio kraštuose, kur yra lietuviško jaunimo. Pradžioje tas jaunimo veikėjų projektas atrodė keistas, nepaveikus, neatkreipiantis masinės komunikacijos dėmesio. Įvyko priešingai — jaunimo bado streikai susilaukė daugiausia dėmesio. Prie jų autovežimio su dideliu įrašu "Hunger strike" ties Sovietų Sąjungos ambasada Otavoje tuojau atsirado reporteriai, fotografai, filmininkai. Apie juos rašė laikraščiai, kalbėjo radijas, rodė televizija. Panašiai įvyko ir kitose vietovėse, kur buvo rengiami bado streikai. Tai rodo, kad norint laimėti masinės komunikacijos dėmesį, nėra būtina turėti tūkstantines demonstracijas. Pvz. Otavoje tris paras badavo tik devyni studentai, o jais domėjosi visa Kanados sostinė ir net Ka-

nes rodė ir televizija. Jei dalykas yra originalus, gerai paruoštas, randa kelius į visuomenę. O toks dalykas kaip tik ir buvo minėtasis jaunimo bado streikas.

Matydami tokius jaunimo žygius ne tikai Kanadoje, bet ir kituose kraštuose, galime tik pasidžiaugti jo laimėjimais Lietuvos laisvinimo fronte. Kyla betgi klausimas, kas paskatino jaunimą tokiam žygiui. Ar tai vyresniosios kartos idėja? Anaipol. Tai, mūsų žiniomis, paties jaunimo iniciatyva. Jos užuomazga buvo naktinis budėjimas prie Toronto katalikų katedros minint Lietuvos krikščionybės sukaktį. Iš jos išriedėjo ir ta grupė, kuri badavo Otavoje (žymi dalis buvo pirmosios grupės nariai). Žinant tos grupės nuoseklumą, galima įžiūrėti jos dvasinį giminingumą su dabartiniais laisvės kovotojais okupuotoje Lietuvoje, kur dašiai reikišėsi Nijolė Sadūnaitė ir jos vienmičiai. Anksčiau kai kam atrodė, kad jų kova ribojasi religijos laisve. Bet tai buvo klaidinga nuomonė. Kova viename fronte nereikiška atsisakymo kitų frontų. Dabar aiškiai matyti, kad okupuotojo krašto laisvės kovotojams rūpi visuotinė Lietu-

VIDA MOGENYTĖ-VENCIENĖ, laimėjusi aukso medalį olimpinėse žaidynėse Kalgaryje už slidinėjimą 10 km rungtyje ir bronzos medalį 5 km rungtyje
Nuotr. J. Zubio

vos laisvė. Už tokią laisvę jie ir grumiasi. Tokia pat Lietuvos laisvė rūpi ir lietuvių išeivijos jaunimui, ir visai išeivijai. Ypač pabrėžtinas išeivijos jaunimas, kuriam apsisprendimas už Lietuvą neateina savaime. Bet kai jis kartą ateina, ima reikštis naujomis, dinamiškais formomis.

"Tėviškės Žiburiai"

AUKSO MEDALIS LIETUVAITEI

Keletą dienų Lietuvos ir mūsų tautos vardas plačiai skambėjo Europos vokiškoje spaudoje, kai pirmą kartą žiemos olimpiados istorijoje ir patį pirmą aukso medalį žaidynėse — 10 km. slidžių varžybose iškovojo mūsų VIDA VENCINĖ. Stebėjau 62 kg. ir 1.68 m. ūgio lietuvaitei šliuožimą (Vida anksčiau kultivavo lengvąją atletiką) nors vokiška televizija daugiau filmavo prie Uralo (Komi) gimusią Raisą Smetaniną tikrai tikint, kad daugkartinė pasaulio meistrė laimės pirmą vietą, kadangi rusė pirmavo beveik iki 8-to km. Tačiau Vida sukaupė paskutines jėgas ir dideliu greičiu nušliuožė likusius 2 km., pralenkdama rusę 8,7 sek.

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz.1.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cz.80.00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz.30.00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol

Į tolimus kraštus: 75 Dol

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz.1.500,00

Atskiro numerio kaina Cz.30.00

Manding, kaip ir visuomet taip ir ši kartą atsirado geopolitinių analfabetų vokiečių laikraštinių, kurie lietuvaite priskyrė prie „sovjetrussin“ tautybės...

Žinomas buv. televizijos komentatorius Bruno Moravetz, (jis komentavo 1984 m. Sarajevo olimpiadą, pavadindamas Vilniaus krašto sūnų — biatlonininką Algimantą Šalną lietuviu-studentu iš Vilniaus „Litauen“) aprašydamas šias lenktynes „Frankfurter Allgemeine“ dienraštyje pažymėjo, kad tai buvo dviejų kartų kova, kadangi R. Smetamina yra 36 m., o V. Vencienė 24 m. Vokietis rašo, kad netoli Lietuvos sostinės Vilniaus gimusi Vida Vencienė dabar gaus „nusipelnusios sporto meistrės“ vardą, kadangi „sporto meistrės“ titulą ji turi. „Mannheimer Morgen“ dienraštis pažymėjo, kad Vida yra iš lietuviško Vilniaus („aus dem litauischen Wilna“), bulevardinis „Bild“ — 26 m. biologijos studentė „Litauerin“, kiti dienraščiai atžymėjo tik tautybę.

Po laimėjimo Vida spaudos atstovams pasakė, kad takas, ypatingai paskutiniuose km. buvęs „brutalus“, pareikalavęs daug jėgų.

5 km. varžybose Vida laimėjo trečią vietą ir tuo pačiu bronzos-medalį, atsilikdama nuo suomės M. Matikainen tik 7,1 sek.

EUROPOS LIETUVIS K.B.

VYSKUPAS VINCENTAS SLADKEVIČIUS PANEIGIA ARNOLDO ČAIKOVSKIO ŠMEIŽTUS TIESOJ

(New Yorkas, kovo 4. LIC) J. E. vysk. Vincentas Sladkevičius 1988 sausio 17 Kaišiadorių katedroja pasakė pamokslą, kuriuo paneigė Arnoldo Čaikovskio straipsnį, pasirodžiusį 1988 sausio 12 Tiesoje. Čaikovskio straipsniai pasirodė sausio 12-16 d.d. penkių dalių cikle. Lietuvių Informacijos Centras pateikia to pamokslo santrauką, atėjusią iš Lietuvos.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

CIRURGİOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1o and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

J.E. KAIŠIADORIŲ VYSKUPU VINCENTO SLADKEVIČIAUS PAMOKSLO, PASAKYTO 1988 SAUSIO 17 KAIŠIADORIŲ KATEDROJE, SANTRAUKA

Perskaitytes antram eiliniam sekmadieniui skirtus skaitinius ir Evangeliją, vyskupas priminė tikintiesiems, kad reikia mylėti tiesą ir teisingumą, ir reikalui esant, tiesą ginti nuo melo ir šmeižto.

Paskui vyskupas kalbėjo, kad šią dieną jis jaučias pareigą atsilipti į jį liečiantį straipsnį, išspausdintą Tiesoje 1988 sausio 12 d. Kas šiame straipsnyje rašoma apie jį esą grynas melas. Tiesa esanti tik tai, kad jis tą dieną tikrai buvęs pasiruošęs išvykti, kai pas jį atėjo prisistatę kaip Tiesos korespondentai. Jis juos priėmęs kaip ir visus interesus besikreipiančius į jį — maloniai. Jie gi buvo oficialiai šalti ir klausimų tonas buvęs beveik agresyvus. Pirmas klausimas buvęs:

“Kodėl atsisakote leisti katalikišką laikraštį?”

Vyskupas atsakęs trumpai: “Atsisakome dėl to, kadangi mums aišku, kad jis nebus toks, kokio katalikams reikia. Mums reikia panašaus turinio laikraščio kokius katalikų vyskupijos leidžia pvz. Vokietijos Demokratinėje Respublikoje”. Daugiau nė vieno žodžio vyskupas šiuo klausimu nekalbėjęs.

Antras klausimas buvęs, “Ar skaitote Kroniką?”

Vyskupas atsakęs, “Dabar ne”.

“Ar anksčiau skaitėte?”

“Anksčiau esu skaitęs”.

“Kaip į ją žiūrite?”

Vyskupas atsako. “Ji yra reikalingas leidinys, nes visus sunkumus su kuriais susiduria Lietuvos Bažnyčia ir tikintie-

ji, diskriminuojami ir puolami ateistų ir pareigūnų, iškelia į viešumą ir aprašo objektyviai”.

Čia vyskupas papasakojęs korespondentams diskriminacijos faktą, liečiantį jo motinos laidotuves. Jam esant tremtyje, mirusi jo motina. Motina turėjo būti laidojama gimtojoje Žaslių parapijoje. Kaip buvo kreiptasi į vietinės valdžios organus prašant sunkvežimio karstui su motinos palaikais nuvežti į Žaslius, pareigūnai šaipydami atsakė: “Tegul pasimiršta čia jo motina”.

Raukydamiesi, išklause šį vyskupo pasakojimą korespondentai uždavė trečią klausimą:

“Kokia Jūsų nuomonė apie kun. Roką Puzoną?”

Vyskupas atsakęs, kad kun. Rokas Puzonas esąs geras, pavyzdingas kunigas. Tokia esanti ir visų kunigų nuomonė. Daugiau jokių klausimų nebuvo ir jis nei vieno žodžio daugiau nepasakęs.

O ką parašė Arnoldas Čaikovskis?

Taigi Arnoldas Čaikovskis viską melavo, įdėdamas į vyskupo lūpas žodžius, kurių jis nesakė. Vyskupas nekalbėjo nei apie savo jaunystę, nei apie tai, kad neturėjęs iš ko motinos palaidoti ir prašęs kolūkio pirmininko pašalpos. Nei apie sportą, nei apie gyvenimo “pagerėjimą”, nei apie tai, kad Kronika kelianti nepasitikėjimą tarp kunigų, kenkianti, kad nepritarias “išpuoliams” prieš valdžią, kad paskubėta atsisakyti “oficialaus” leidinio, kad jis perspėjęs kun. Roką Puzoną. Tai viskas melas.

Išvada: Jeigu oficialus Lietuvos Komunistų Partijos CK organas drįsta taip šmeižti vyskupą, taip grubiai meluoti, galima įsivaizduoti, kiek primeluota tame pačiame straipsnyje,ėjusiam net per penkis Tiesos numerius, apie kitus asmenis paminėtus ir apžmeižtus Arnoldo Čaikovskio.

TRISDEŠIMT DU SENATORIAI PAREMIA TAIKINGAS DEMONSTRACIJAS LIETUVOJE BEI ESTIJOJE.

(Washingtonas, vasario 12. LIC) Trisdešimt du JAV Senato nariai vasario 11 d. laišku kreipėsi į sovietų generalinį sekretorių Michail Gorbaciovą prašydami, kad jis leistų lietuviams ir estams taikingai paminėti savo tautinės nepriklausomybės sukaktis bei užtikrintų, kad jų dalyviai nebūtų persekioja-

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

mi nei prieš nei po tų minėjimų. Laiškas buvo įteiktas sovietų ambasadai Washingtone vasario 11 d. vėlyvą popietę.

Senatorių laiškas pažymi, kad šiais metais sukanka 70 metų nuo Lietuvos nepriklausomybės atstatymo bei nepriklausomų tautinių valstybių (nation-states) įsteigimo Estijoje, Latvijoje bei Lietuvoje. Toliau, senatoriai teigia, kad juos pasiekė žinios, jog Estijos bei Lietuvos piliečiai šį mėnesį ruošiasi viešai paminėti savo nepriklausomybės sukaktis.

Laiške prisimenamos pernai įvykusios taikingos demonstracijos Pabaltijo valstybėse. Anot senatorių laiško, tos demonstracijos įrodžiusios, kad tautiniai jausmai Pabaltijo žmonių tarpe esantys stiprūs bei gilūs. Senatoriai sako, kad ne tik jiems bet taip pat ir žmonėms per visą Ameriką tas faktas pasidarė ypač akivaizdus 1987 m. rugpiūčio 23 d. Tą dieną maždaug 10.000 pabaltiečių susirinko Talino, Rygos bei Vilniaus gatvėse taikingai paminėti 1939 m. Molotovo-Ribbentropo paktą bei jo slaptus protokolus, kurie privedė prie Pabaltijo valstybių okupavimo.

Toliau, senatoriai Gorbačiovui primini, kad daugelis iš jų kreipėsi į jį prieš rugpiūčio mėn. demonstracijas, ragindami užkirsti kelią tų taikingų minėjimų bet kokiems oficialiems trukdymams. Jie išreiškia pasitenkinimą, kad rugpiūčio demonstracijos nebuvo uždraustos ir viliasi, kad sovietų valdžia panašiai pagerbs lietuvių bei estų teises atžymėti jų nepriklausomybės sukaktis, nežiūrint kokį taikingą būdą jie tam pasirinktų.

Senatoriai nurodo konkrečius pavyzdžius kaip lietuviai ruošiasi savo nepriklausomybės sukaktį pažymėti. Pagal jų žinias, 200 lietuvių kreipėsi į Gorbačiovą pranešti, kad jie neš gėles prie istorinės bei tautinės reikšmės turinčių vietų Vilniuje ir Kaune. Jie primygtinai prašo, kad šie numatyti žygiai nebūtų trukdomi. Senatoriai sako, kad jie taip pat sužinoję, jog 41 Lietuvos piliečiai, įskaitant 10 kunigų, paskelbė atsisaukimą kitiems lietuviams, kuris juos ragina su jais kartu pažymėti nepriklausomybės sukaktį religinėmis apeigomis Lietuvos bažnyčiose.

Laiškas pamini ir įvykius Estijoje. Senatoriai atkreipia dėmesį į viešas demonstracijas, kurios ten įvyko vasario 2 d. bei į naujos politinės partijos įsteigimą – Estijos tautinės laisvės partija – kurios tikslas yra paremti žmogaus teises bei tautinį apsisprendimą Estijoje.

Pagyre Gorbačiovą, kad jis leido pabaltiečiams suruošti demonstracijas rugpiūčio 23 d., senatoriai išreiškia susirūpinimą apie oficialias represijas, kurios buvo taikomos po demonstracijų kai kuriems jų dalyviams ir tvirtina, kad vasario mėnesio demonstrantams gali panašiai atsitikti. Senatoriai išreiškia nepasitenkinimą apie gautą žinią, kad Nijolė Sadūnaitė buvo užpulta eidama Vilniaus gatvėmis vasario 6 d. Senatoriai pastebi, kad Vakarus taip pat pasiekė naujiena, jog sovietai gali užblokuoti vasario 16 d. taikingas demonstracijas Vilniuje ir Kaune. Be to, senatoriai reiškia susirūpinimą dėl sausio 29 d. "Pravdos" pranešimo, kad komunistų partijos vadai Lietuvoje nusprendė intensyviau kovoti prieš "buržuazinį nacionalizmą bei klierikalinį ekstremizmą".

Tuos susirūpinimus iškelę, senatoriai ragina Gorbačiovą užtikrinti, kad nepriklausomybės sukakčių taikingi minėjimai galės įvykti ir, kad jų dalyviai nebus persekiojami nei prieš nei po tų minėjimų.

Laiško pabaigoj, senatoriai primini Gorbačiovui, kad 1987 m. lapkričio mėnesio prakalboje bolševikų revoliucijos 70 metų sukakties proga, jis kalbėjo apie Stalino "didžiulius ir neatleistinus" nusikaltimus ir teigė, kad sovietų užsienio politika dabar eina Lenino nurodytu keliu. Senatoriai atkreipia dėmesį į tai, kad Leninui vadovaujant Sovietų Sąjungai, ji pasirašė taikos sutartis 1920 metais su kiekviena Pabaltijo valstybe, visiems amžiams atsisakydama betkokių pretenzijų į jų teritorijas. Pasak senatorių, po dviejų dešimtmečių Stalinas tą rimtą pažadą pažeidė. Senatoriai išreiškia nuosirdžią viltį, kad pasiguojojant į Pabaltijo žmonių bandymus taikingai išreikšti savo troškimas dėl žmogaus teisių bei tautinio apsisprendimo, Gorbačiovas seks Lenino duotą pavyzdį.

Šio laiško pagrindinis autorius buvo senatorius Donald Riegle (dem. iš Michigan), kuris taipogi išrūpino 20 senatorių kreipimąsi į Gorbačiovą dėl demonstracijų Pabaltijo valstybėse rugpiūčio 23 d. Tačiau, šį sykį kvietimas Senato nariams pasirašyti laišką Gorbačiovui atėjo ne vien iš senatoriaus Riegle. Prie kvietimo taip pat prisidėjo senatoriai David Durenberger (resp. iš Minnesota) ir Frank Lautenberg (dem. iš New Jersey).

DVIDEŠIMT PENKI SENATORIAI PAGEIDAUJA LAISVĖS SVARINSKUI

(Washingtonas, kovo 4. LIC) Dvidešimt penki senatoriai kovo 3 d. laiške sovietų teisingumo ministrui pateikė prašymą, kad kunigas Alfonsas Svarinskas būtų paleistas.

Išreiškę savo gilų susirūpinimą dėl kun. Svarinsko bylos, senatoriai ministrui Boris Vasilyevich Kravtsovui pateikia duomenų apie kunigą. Jie pažymi, kad kun. Svarinskas, gimęs 1925 m. sausio 21 d. Kadrėnuose, visada buvo aktyvus tikėjimo gynėjas ir pirmą kartą atsidūrė lageryje 1946 m.

Toliau nurodoma, kad kun. Svarinskas vėl buvo suimtas 1983 m. sausio 26 d. už religinių teisių gynimą ir nuteistas 7 metams lagerio bei 3 metams tremties pagal Lietuvos TSR kriminalinio kodekso 68-tą pastraipą, kuri draudžia "anti-konstitucinę bei anti-valstybinę" veiklą.

Senatoriai duoda kunigo Svarinsko religinės veiklos pavyzdžių. Jisai 1978 m. padėjo įsteigti Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komitetą, kuris protestavo prieš valdžios aprobuojamą tikinčiųjų persekiojimą bei diskriminavimą. Svarinskas taipogi buvo vienas iš katalikų blaivybės sąjūdžio vadų ir pasisakė prieš bažnyčių išniekinimą bei kunigų užpuolimus.

Senatoriai tvirtina, kad jie nesupranta kaip tuos religinės veiklos pavyzdžius galima laikyti anti-valstybiniais ar anti-konstituciniais. Jų manymu, jie yra normalūs religinės veiklos išsireiškimo pavyzdžiai, kuriuos derėtų apsaugoti "glasnost" laikotarpyje.

Senatoriai baigia laišką pažymėdami, kad 63 metų amžiaus kun. Svarinsko sveikata yra silpna. Jie prašo dėti pastangas, kad kunigas būtų paleistas iš Perm 37-to lagerio.

Šio laiško iniciatoriai buvo senatoriai Donald Riegle (dem. iš Michigan) ir David Durenberger (resp. iš Minnesota). Jiedu pirmininkauja Lietuvos katalikų religinės laisvės grupei senate. Jiems informaciją apie kun. Svarinską pateikė Lietuvių Informacijos Centras.

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FINAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSARIOS, CONFRATERNIZACOES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manoel, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Marytė Balaišytė

LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS
AUSTRALIJOJEPagrindinės mintys, svarstytos studijų
dienose

(Tęsinys iš praeito nr.)

Kalbos svarba

Sekanti tema, kurią ilgai nagrinėjome, buvo lietuvių kalbos svarba. Šiuo klausimu kalbėjo poetė Eglė Juodvalkė (iš Vakarų Vokietijos). Po jos paskaitos buvo diskusijos.

Išryškėjo, kad kalba yra bendras ryšys, bendra "motina" ir komunikacijos pagrindas. Nors įmanoma veikti ir be lietuvių kalbos, pvz. šokti tautinius šokių, demonstruoti, priklausyti "Amnesty International" kalbėti svetimtaučiams apie Lietuvos padėtį, tačiau lietuvių kalbos mokėjimas lietuviui yra dažnai būtinas. Be kalbos neįmanoma betarpiškai santykiuoti su tauta. Be to, lietuvių kaba riša visą lietuvišką išsivijimą — kaip kitaip susikalbėtum su lietuviais iš kitų kraštų? Kas mums išverstų tautinių šokių knygeles, kad galėtume jomis naudotis? O jei kas norėtų įsigilinti į kurią nors sritį, giliau pažinti lietuvių tautos kultūrą, be kalbos to negalėtų padaryti.

Kaip Eglė pastebėjo, be lietuvių kalbos, mūsų veiklai grėšia pavojus, — gali baigtis su "dešrom ir kopūstais".

Švietimas

Švietimas yra vienas svarbiausių elementų lietuvių išsivijimo išsivijimo. Studijų dienose buvome supažindinti giliau su egzistuojančiomis mokyklomis. Girdejome apie vaikų darželius, šeimų stovyklas, savaitgalio mokyklas, pedagoginį institutą Čikagoje, lituanistikos katedrą, lituanistinius seminarus.

Ypatingas dėmesys buvo atkreiptas į lietuvių išsivijimo gimnaziją Vakarų Vokietijoje. Ši gimnazija buvusių bei dabartinių mokinių buvo labai išgirta. Kaibėtojai ragino visiems ten nuvykti nors vieneriems metams studijuoti, pagilinti lietuvių kalbos bei lituanistikos žinias. Rimas Čuplinskas, dabartinis Vasario 16 gimnazijos mokinys iš Kanados, kuris ruošia vokišką abiturą, ragino atvykti ilgesniam laikui ir gal ten baigti gimnaziją.

Po pasisakymų buvo suskaičiuota, kad

VI-tojo pasaulio lietuvių jaunimo kongreso dalyviai eisenoje Sidnejuje, Australijoje.

atstovų tarpe iš 116 buvo net 24 buvę Vasario 16 gimnazijos mokiniai.

Rezistencija Lietuvoje

Po Kalėdų pradėjome antrąsias studijų dienas "John XXIII" kolegijoje, Australijos sostinėje Kanberoje.

Pradėjome prof. Tomo Venclovos paskaita "Ryškesni tautinio, socialinio ir religinio protesto pasireiškimai Lietuvoje per pastaruosius du dešimtmečius". Čia jis iškėlė tris rezistencijos pasireiškimus. Pirmasis — "Kronika", kuri net penkiolika metų išsilaikė kaip pagrindinio laikraščio. Antras pasireiškimas — 1976 m. Petkaus, Skuodžio, kun. Laurinavičiaus ir kun. Tamkevičiaus sudaryta Helsinkio grupė, kuri išsilaikė penkerius metus. Trečias pasireiškimas — 1987 m. demonstracijos baltiečių sostinėse.

Informacija apie Lietuvą

Simpoziume buvo gvildinamas Klausimas kaip padėti tautiečiams Lietuvoje. Iš pasisakymų paaiškėjo, kad turime padėti lietuviams Lietuvoje tokiais būdais, kuriais jie negali veikti, pvz. svetimtaučių informavimu. Yra svarbu, kad mes kitus supažindintume su Lietuvos būkle — jos pavergimu, žmogaus teisių pažeidimu. Kadangi mūsų tiek mažai, turime surasti draugų, ypač politikų, žurnalistų, profesorių, filmų režisierių, kad jie irgi pradėtų kitus apie Lietuvą informuo-

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS

1985 metų rugpiūčio 25 dieną, São Paule įsisteigė KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO. Fondui pradžią sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas — Cr.1.000,000.

- Fondo tikslas — KKF-das turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, be to, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas — KKF-do kapitalą sudaro laisvas tautiečių bei kitų tautiečių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbis galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas — KKF-dą globoja, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija — Jei užsibaigtų ir pranyktų numatytieji tikslai čia, Brazilijoje, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiomis organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS ĮRAŠYDAMI JUOS Į KKF FONDA.

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA LTDA.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana

Tel. 290-4899

ti. Galime pasireikšti ir demonstracijose, kurios, deja, turi tik trumpalaikį efektą.

Kalbėdami su žurnalistais bei svetimtaučiais, turime gerai žinoti apie ką kalbame ir perteikti tikslias žinias, kad ateity galėtų pasitikėti mumis kaip žinių šaltiniais. Tegul faktai kalba. Turime vengti pamokslavimo ir gerai išmokti gyvenamojo krašto kalbą.

Turime kovoti prieš sovietų dezinformaciją, t.y. gandus, melą bei faktų iškreipimą. Kreipdami į publiką, jai priimtinu būdu, pvz. galime kalbėti apie Lietuvos padėtį kaip sovietų koloniją.

Ryšiai su Lietuva

Lietuvai galime padėti ne vien materialiniu būdu, ypač knygnešyste. Turime vežti ir siųsti religines, politines, literatūrinės, profesines knygas, kad Lietuva galėtų pakilti savo srityse bei sužinoti kas vyksta pasaulyje. Turėtume juos ten remti materialiniais ištekliais, kad pakiltų jų gyvenimo lygis ir tolintų nuo rusų. Tai galime daryti privačiu būdu. Ten reikia pvz. gerų "video" aparatų, ypač tiems, kurie įrašinėja senas lietuviškas dainas bei papročius. Išėjimoje turime išlaikyti bekompromisinę lietuvišką kultūrą, palaikyti glaudesnius kultūrinius ryšius su lietuviais Lietuvoje privačiu būdu.

Skirtingos nuomonės

Pastebėjau, kad net ir dėl pagrindinių klausimų, pvz. lietuvių kalbos, ryšių su Lietuva, kuriems turėtų būti savaimė aiškūs, atstovai buvo labai skirtingų nuomonių. Atstovai kalbėjo iš skirtingų perspektyvų bei pergyvenimų, kadangi kiekvienas mūsų užaugome skirtingose sąlygose. Vieni užaugo vietovėse, kur yra daug lietuvių, kiti kur jų visai nėra, vieni moka lietuviškai, kiti ne, vieni laikė Lietuvą, kiti ne.

Vis dėlto daug kas mus rišo, Mūsų tėvai, seneliai bei protėviai buvo lietuviai. Mums visiems rūpi Lietuva, jo gyventojai, jų teisės, kultūros išlaikymas bei prievartinis Lietuvos inkorporavimas į Sovietų Sąjungą.

Juozas Daugėla

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS DEŠIMTIES METŲ SUKAKTUVIŲ PAMINĖJIMAS S. PAULO LIETUVIŲ KOLONIJOJE

(Tešinys iš 7-to nr.)

Salimis ties balkono karnyzais, visą salę puošė mažų tautinių vėliaviukių virtinė. Visa tai kukliai padaryta, teikė kiekvienam jaučių, malonų jspūdį. Kiekvieno lietuvio širdis buvo kupina kažkokio, ypatingai šilto, brangaus džiaugsmo. Atrodė, kad čia Tėvynė, apie kurią kiekvienas išsiilgęs nuolatos svajoja.

Nors dar ištisa valanda iki programos pradžios, bet publika iš visų didelio miesto kraštų kai vanduo plaukė į salę ir skubėjo užimti jai skirtas vietas. Lygiai 8 val. salė jau perpildyta žmonėmis. Daugumas lietuvių tautiškais rūbais. Ypatingai malonų jspūdį kiekvienam teikė choristės, beveik visos tautiškais rūbais pasipuošusios.

Programa prasidėjo 8 su puse val.vak. Orkestrui sugrojus Brazilijos himną, pasikelia scenos uždanga, scenoje išsiriakavęs "Aušros" mišrus choras gieda Lietuvos himną. Tasai įaudinantis momentas, girdint Lietuvos himną, ne vieną sugraudino, ir ne vienam riedėjo džiaugsmo bei liūdesio ašaros, apie gimtąjį kraštą prisiminus. "Aušros" centro valdybos pirmininkas trumpa, turininga prakalba, kreipdamasis į svečius ir visus tautiečius, priminė sulauktos dienos svarbą lietuvių tautai, o ypatingai lietuviams Brazilijoje, toli nuo savųjų atsiskyrusiems. Ragino dirbti vienybė, mylėti Nepriklausomą Lietuvą, taip brangiai atpirktą, tautos laisvę gerbti ir saugoti. Būti visada vertais tų brolių ir sesių, kurie paguldė galvas už Lietuvą Sibiro taigose, žuvo nuo žiaurių persekiojų kulky garbingose už Tėvynės laisvę kovose, mūsų laukuose didvyriškai, kad mes, lietuviai gyventumėm. Baigdamas kviečia visus lietuvius, Brazilijoje gyvenančius, bendrauti taip draugingai, taip gausin-

gai vienyti, kaip kad siame šventės vakare susirinę, nes tik toks kelias veda prie Brazilijos lietuvių dvasinės ir ekonominės stiprybės. Po to vėl giedamas Tautos himnas.

Prasideda antroji vakaro dalis: vaidinimas "Lietuvių laisvės kovų aidai", J. Sabaliauskaitės parašytas ir J. Ruškio apdirbtas veikaliukas, J. Šablevičiui režisuojant.

Šis sunkus veikaliukas ir dekoracijas žiūrovams padarė gilaus jspūdžio.

Paskui vieno veiksmo komedija: "Vienas iš mūsų turi apsigyventi" p. Švambarienei režisuojant. Toliau "Kalinys" vieno veiksmo ir dviejų paveikslų istorinis dalykėlis, Vl. Eidgevičiui režisuojant. Viskas nusišė puikiausiai.

Po trumpos pertraukos atidaro sceną, pilnutėlė scena skaitlingo "Aušros" choro, diriguojama chorvedžiui St. Aniuliui. Jam davus ženklą, pirmą sykį Brazilijoje suskambėjo lietuviškaidaina. Salė nepaprasta tylą. Žurnalistai nusilenkė prie bloknotų skubėjo užsirašyti tautiškų rūbų detales, kiti atsidėję, ypač svetimtaučiai, klausėsi skambių lietuviškos dainos melodijų, kas svarbiau, kad Brazilijoje mišrus choras – retenybė. Sudainavus tris daineles, uždanga nusileido. Publika širdingai plojo. Uždanga pasikelia, vėl keturios dainelės išsilėjo viena po kitos iš lietuviškų krūtinų. Pagaliau viskas baigta dainuoti: "Mes broliai sesutės mylėkim dainas", kuri buvo bisuota ir susilaukė nepaprastai gausių plojimų.

Choras visiems labai patiko, ypatingai tiems lietuviams, kurie buvo atsilankę iš tolimos provincijos ir jau 17 – 20 metų ir ilgiau Brazilijoje gyvena ir turi ten jau gimusių vaikų. Kaip choro vedėjui St. Aniuliui, taip ir choristams išreikšta vieša padėka už suorganizavimą ir išmokymą didoko (50 žm.) choro, kuris sėkmingiausiai savo repertuarą atliko, ir už atsidėjusį lankymąsi repeticijose, nutraukiant ne mažai poilsio valandų po sunkaus dienos darbo. Programai užsibaigus 11 su puse valandos prasidėjo šokiai. Publika ūpas

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJE.

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773 Fone: 221-6377 Bom Retiro
CEP 01127 - São Paulo - Capital

IEŠKOMA

moteris namų darbams ir vaikučių priežiūrai galinti gyventi su šeimaininkais.
Skambinti Brunai tel. 265-4473 vakarais ar savaitgaliais.

LIETUVA LIKS TOL GYVA ...

Ponios Mildos Lenkauskienės prakalba 1988 vasario 21 dieną 70 metų Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimo proga.

Vasario 16-toji. Minime Lietuvos atstatytos nepriklausomybės paskelbimo 70-ją sukaktį. Šventė mus kviečia iš naujo užsidegti ir įsipareigoti. Žvelgiame į praeitį, dabartį ir ateitį. Lietuvoje laisvės ir nepriklausomybės troškimas išsiveržia maldos žodžiais ir gėlių puokštėmis.

Keliauju per Pietų Amerikos lietuviškąsias kolonijas. Buvau Bs. Aires ir Berisso Argentinoje, Montevideo, Uruguay – štai švenčiu Vasario 16-tą su Jumis ir keliauju į Bogotą Colombia bei Caracas Venezuela.

Sveikinu Jus PLB V-bos vardu ir kviečiu į Pasaulio lietuvių IV-tą kultūros kongresą, PLB Seimą bei Tautinių Šokių šventę š.m. birželio mėn. Toronte, Kanadoj.

Mano namų – parapijos "Mūsų Žingsniai" apie mūsų laiko žmogų sakoma, kad jis nekantrus, sėja tik dabarčiai, šiai dienai, šoka piauti dar nespėjusių suaugti daigų. Jis nori šią akimirką viską patirti, išgyventi ir pajusti. Jis nemėgsta toli į ateitį nusitęsiančių planų.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS... buvo nepaprastai geras, visų veiduose spindėjo širdingo lietuviško džiaugsmo kibirkštėlės.

Dėl brazilų kai kurių administracinių įstaigų tarnautojų priekabių "Aušros" vakaras tęsėsi tik iki 2 val. ryto, vietoj nustatyto laiko iki 5 val.

Argentinoje esantis Lietuvos K. Konsulas p. Skinkis, į šias iškilmes "Aušros" organizacijos buvo kviestas, bet neatvyko. Jis "Aušros" organizacijos valdybai Tautinės šventės proga prisiuntė laišką, padėkodamas už kvietimą ir pranešė, kad dėl kai kurių kliūčių negalėsias atvykti.

Tai taip buvo paminėta pirmas Brazilijos lietuvių kolonijoje dešimties metų Lietuvos Nepriklausomybės sukaktis.

Jam sunku ištesėti ten, kur reikia atsidėjus ir ištvėringai vykdyti daugybę darbų, negreit žadant vaisių. Tokiom spalvom nupiešia šio laiko žemės kelevi, kun. Gediminas Kijauskas prisipažįsta, kad visi esame tokių vėjų veikiami. Ir klausia ką mums žada ateitis? Stovime didžiųjų sukakčių ženkle. Lietuvos krikščionybės jubiliejaus ir Lietuvos atstatytos Nepriklausomybės 70-sios sukakties.

Po platų pasaulį pasklidę lietuviai atsiliepiame į Lietuvių Chartos siekius: "išlaikyti, kurti ir ugdyti savo tautinę gyvybę, kalbą ir tautines bei valstybines tradicijas". Toks rūpestis neišsakomas vien tautos švenčių proga, o tokiu tautiniu sąmonėjimu: ... "Savo tėvų išlaikytą Lietuvių tautos gyvybę lietuvis perduoda ateities kartoms, kad amžinai gyventume". – mums tenka tuo sielotis kiekvieną dieną.

Minėdamas Vasario 16-tos 70-tą sukaktį kiekvienas lietuvis, asmeniškai ir laisvai apsisprendęs eiti tautos tarnybos keliu su Mykolaičiu Putinu, skelbia:

"aš noriu laisvę šlovinti
Ir prievartą prakeikti,
Tegul prasmenga žemėje
Tironai ir vergai".

Vasario 16-toji mums kalba apie tautos meilę kuri gimdo veiklą, auką ir darbą. Jaunosios kartos turi būti pajėgios, atsiverti ir įsipareigoti ne tik savo gyvenamam kraštui; bet ir savo tėvų tėvynei. Apsisprendami tokiam žygiui jaunieji ryžtasi turtingiau gyventi.

Prieš 40 metų dr. Juozas Girnius rašė: "Lietuva liks tol gyva, kol ji liks mummyse gyva, kol mes liksime lietuviai, kol liks gyvas paskutinysis lietuvis. Išsaugoti mummyse Lietuvos gyvybę štai bendrasis visų mūsų uždavinys, ir drauge konkretus kovos už savo laisvę būdas". Filosofas Girnius regi prasmingą lietuviškos gyvybės išsiskleidimą tokioj vizijoj: ne sunykti traša įvairiuose pasviečiuose, o kiekviename gyvenamame krašte, išsiskleisti Lietuvos žiedu. Kiekviena karta iš naujo turi pradėti jai duoto laiko atnaujinimą. Šiandien vėl esame reikalingi tos dvasinės didybės kuri save liūdija kasdienine ištikimybe. 1967 m. miręs vysk. Pranas Brazys mums paliko savo credo: "Savo tautą turime mylėti labiau už kitas tautas ne todėl, kad ji geresnė, turi senesnę

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Atėjo mūsų savaitraštis. Sklaidau, žiūriniu tai vieną tai antrą puslapį, kol pagaliau nutariu, kur reikia pradėti. Girdėjau nevieną sakant, kad pradeda skaityti nuo pabaigos. Aišku, kad taip ir yra geriausia. Pirmiausiai reikia sužinoti vietinius pliotkus, o tik po to galima pasidairyti po platųjį pasaulį, taip sakant, sužinoti ir kas naujo kituose kraštuose. Pagaliau mūsų tautiečiai išsibarstę po visą pasaulį.

Šį kartą krito į akis pirmuosius "Mūsų Lietuvos" aštuntojo šių metų numerio užmęs straipsnis, gal geriau, sudėtinė informacija. Liečia, kaip šiomet Lietuvoje buvo paminėta Vasario Šešioliktoji. Buvau apie tai matęs tai vienoje, tai kitoje vietoje, net vietos spaudoje, bet neturėjau susidarys tikslesnio įspūdžio apie tai.

Tenka tikrai nusilenkti lietuvių tautos sūnums ir dūkroms už tokią drąsą. Rinktis didelėmis grupėmis į uždraustus susirinkimus, sakyti kalbas, žinant, kad tave fotografuoja, kad vėliau galėtų tardyti, kad gal net už tai grėsia kalėjimas, giedoti himną, eiti viešai į pamaldas, kai už daug mažesnius prasilenkimus tau grėsia galimybė prarasti laisvę, tai tikrai daug drąsos reikalaujantis veiksmas. Taip pat ir vietinė spauda rašė, kad visokie pareiškimai, prašymai ir protesto laiški siunčiami valdžiai su parašais, aiškiai žinant, kad tai tiesiog vilkui į nagus įsidavimas... Tikrai nesuprantu savo tautos ir iš kur ji ima tiek energijos, spaudžiama metai po metų. Atrodo, kad jai priespauda geriausias akstinas.

Prisimenu, kad prieš kelis metus gavome kokią tai anketą su prašymu sudaryti pasirašymo lapus, kur tai pasiūsti. Reikėjo pasirašyti, kad prašoma dabar nepamenu ką tai liečiant Lietuvos laisvę. Mano atmintis šlubuoja, tai nepamenu tiksliai. Tikrai žinau, kad išdaliname lapus, kad kas gali pereitų per savo pažįstamus ir paprašytų pasirašyti, duodant adresą, kad reikalas būtų rimtas, nes vien neiškaitomų parašų niekas už gerus nepriima. Gerai pradėjome rinkti. Vienas kitas greičiau, antras lėčiau šiek tiek surinko. Paprasčiau vieno darbo kolegos pasirašyti, nes žinojau, kad jis politiškai tos pačios nuomonės. Jis pasirašė, bet man davė gerą pamokslą, kad tai neverta, kad tai neatneš naudos. Kitaip sakant, būtų buvę geriau, kad jis iš viso nebūtų pasirašęs ir viskas, vietoj man pamokslavęs.

Bet ką norėjau pasakyti, kad né jam už tai, ir niekam iš mūsų už tuos parašus negrasė joks Sibiras. Jokios rizikos, net jokio nemalono už tai niekas neįaukė, vistik rodos iš Brazilijos nesurinkome nei vieno tūkstančio parašų...

Bijau būti netiesus prieš šio krašto lietuvius, bet mane jaudina ir jaučiu nepaprastą pagarbą visiems tiems, kurie Vasario Šešioliktąją minėjo Vilniaus, Kauno ir kitų miestų gatvėse, bažnyčiose ir kapinėse. Kiek jiems toji drąsa kaštuoja ir kiek kaštuos, tik jie žino. Lietuvos laisvės kaina yra labai aukšta.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTD.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

kalbą, didvyriškesnę praeitį ir grazesnę tėvynę, bet todėl, kad ji yra mūsų, kad jai esame daugiau skolingi negu kitoms tautoms.

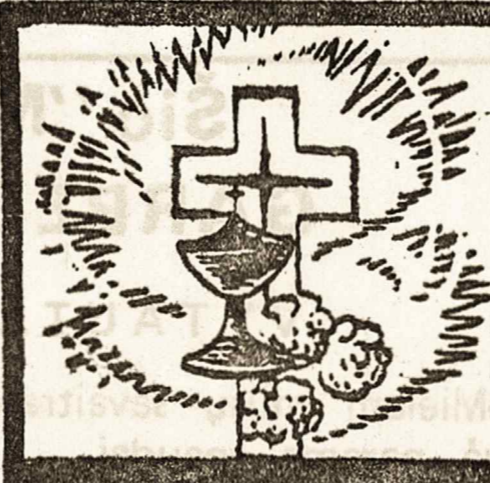
Žmogaus siekis ir pašaukimas yra būti laisvu, apsaugoti savo teises ir tobulinti savo talentus — savo šeimoje, bendruomenėje, visuomenėje. Esame laisvojo pasaulio kelių kartų "ateiviai". Esame išskirtinai palaiminti laisve, iš tautos paveldėtu nežemišku turtu (tautos charakteriu, tradicijomis, tautos kultūra) ir asmeniškais talentais. Visa tai įgalina mus statyti tiltus į ateitį. Laisvės ir savarankiškumo išsikovojo lietuviai tautai yra gyvybinis klausimas.

Mes turime reikalą su klastingu ir jėgą turinčiu priešu. Reikia būti pasiruošusiems ilgai ir sunkiai kovai. Reikia tikėti, kad išsekus jėgoms vienu laikotarpiu, po kurio laiko išauga naujos jėgos sugebančios tęsti kovą. Kiekvieni metai ateina su naujomis problemomis. Mūsų gretos tėtėja. Ne vienas iš mūsų tautos galiūnų — tautinio darbo ramsčių nesugrąžinamai pasitraukia. Prof. dr. Antanas Maceina mums priminė galimybę sąmoningam lietuviui tauton grįžti savo darbais. Jis pakartotinai ragino išseivius kritiškai "apžiūrai" ir tikėjo, kad Jaunimo kūrybinės sąmonės žadinimas ir senimo kūrybinių vaisių pateikimas yra tie du pradai, kurie suvesti vienybėn gali mums iš tikro laiduoti tolimesnį mūsų kultūros žydėjimą.

Atėjo laikas ne tik didžiutis anksčiau savo skaidriai liūdytu patriotizmu, o paliūdyti ką dabar mums reiškia Lietuva ir lietuviybė.

Mūsų žmogiškosios kelionės tikslas: "Rūpintis savo žmogiškąja gelme, o tai lygu rūpintis savo žmogiškąja kokybe. Tai neatsitinka savaime. Įvairioje aplinkoje tenka išsikovoti savo tautinę gyvybę.

Kiek daug kančios, skriaudos, skausmo ir liūdesio Lietuvos istorijoje... Prieš 47-rius metus per Lietuvą riedėjo okupanto tankai, o į Sibirą užkaltauose vagonuose buvo tremiami tautos dukros ir sūnūs. Tomis tragiškais tautos gyvenim

MIŠIOS
pirmųjų, mirties metinių, proga bus atlaikytos kovo 27 d. sekmadienį, 11 val. V. Zelinos bažnyčioje už **Jadvygą Narkūniene, Antaniną Gudačiene, Marcele, Zaviene, Praną Braslauską.**

Nuoširdžiai kviečiame gimines ir bičiulius gausiai dalyvauti.

Labdaros Ratelis

mo dienomis netekome dešimties tūkstančių kilnių ir stiprių asmenybių, ištikimybės Lietuvai vainikais pasipuošę taigose krito kovotojai ir tylūs didvyriai. Kovoja tauta ir dabar už kilniausius idealus, už krašto laisvę ir nepriklausomybę, tik... laisvasis pasaulis užsiėmęs "savais reikalais".

Atskiro žmogaus gyvenimas yra maža liepsnelė didžiame žmonių ugniakuire. Kaip degs ši ugnis, kiek skaisti ir tyra jos šviesa, pareis nuo atskirų žmonių kūrybinės valios, nuo jų darbų ir gyvenimo.

"Istorija", sako Antanas Rubšys... "yra žmogaus sukurti laiptai. Tiesa, laikas žmogų nudilina ir sudilina. Tačiau žmogus nugali laiką, kurdamas sau laiptus.

Lietuva garsina save — savo istoriją — savo aukomis. Dvasios kalinių sąžinė ramė, nes priešas nepajėgia palaužti jų valios, išbraukti tautos iš pasaulio ir jo istorijos. O kaip su mumis? Nebūkime mes laisvėje "tylinčioji Lietuva".

Dr. J. Girnius primena: "Kiekvienas žodis susidėvi, visus žodžius apneša dulkių. Užtat reikia ne žodžiais tenkintis, o visada žvelgti į jų prasmę". Mes esame skaičiais negausūs... mums nevalia rinktis tarp intelektualinio ir praktinio intereso, tarp minties ir veiklos, o dera būti ir šviesiais ir veikliais žmonėmis.

Pradžioje statėm klausimą: "Ką mums žada ateitis?" — Mums skirti ilgalaikiai, uždaviniai. Mes švenčiame šventes, jubiliejus, kviečiame seimus ir kongresus, kurie pareikalauja sutelktinio ir intensyvaus darbo, bet turime ir kasdieninius rūpesčius. Jie tęsiasi metų metais ir net dešimtmečiais. Kalbame apie jaunųjų žaigimą lietuvių tauton. Tai ilgos kelio-

nės reikalas. Ši didžioji odisėja prasideda šeimoje, tęsiasi lietuviškoj organizacijoj, bendruomenėje ir gyvenamojo krašto aplinkoje. Mums uždėtos sunkios pareigos... Mes galvojame apie ateitį ir kas neš šviesesnį rytojį tautai ir tėvynei.

Poetas Kazys Bradūnas sako:

"Dievas liepė man būti Pavargti ir susimąstyti Pažvelgti į žemę, į dangų ir į save..."

"Redde quod debbes" — atiduok ką privalai: iškalta ant aukuro... Tebūna Lietuva gyva mūsų širdyse ir darbuose.

Milda Lenkauskienė

V. ZELINA — PARQUE LITUÂNIA

Dr. Antanas Šiaulys telefonu pranešė, kad S. Paulo burmistras, dr. Janio Quadros, yra palankus V. Zelinos vardo pakeitimui į PARQUE LITUÂNIA.

Tikimės neužilgo gauti daugiau konkretnių žinių šiuo reikalu.

PAMETĖ DOKUMENTUS

Marijona Magilienė per šventkelionę Aparecidon pametė savo asmeninius dokumentus - CARTEIRA DE IDENTIDADE. Turintys žinių, ar galintys padėti, prašomi kreiptis į ML-vos redakciją.

LITUANIKOJ

parduodamas gražus sklypas

L-31 1000 m²

Kreiptis tel.549.7197

EXCURSÕES "VILNIUS 88"

CETEMAR e LUFTHANSA APRESENTAM 2 EXCURSÕES

para este ano:

saidas 13 de junho e 11 de julho

ROTEIRO: Finlandia, Estonia, Letonia e Lituania(2 semanas)
mais Leningrado e Moscou

INFORMAÇÕES: CETEMAR — rua 7 de Abril, 342 — 9º and.

Tel. 258-5955 com Dr. Vignola ou

tel. 241-2831 com Aleksandras Boguslauskas

MŪSŲ ŽINIOS

VEIKLOS KALENDORIUS (kuris prašosi papildomas)

- kovo 6: šventkelionė į Aparecidą
- liet. kryžiaus pašventinimas;
- kovo 12-13 ir 19-20: šv. Juozapo šventė ir kermošius V. Zelinoj;
- NB Kovo paskutinį sekmadienį šv. Kazimiero parapijoj popietinių pamaldų nebus; visi esame kviečiami ypatingai gražiai atšvęsti jau įprastas Velykines šventes.
- : imigrantų paroda;
- balandžio 24: mėnesio paskutinio sekmadienio pamaldos šv. Kazimiero parapijoj Marijos Metų dvasioje;
- : Brazilijos Vyskupų Metinis Suvažiavimas Itaicy miestely: reikia padėkoti už CNBB apsilankymą Lietuvoj ir už leidimą pastatyti liet. kryžių Aparecidoj, prašyti praveisti Dieną Maldos už Lietuvą ir jiems duoti tinkamos medžiagos;
- gegužės mėnuo: ypatingos gegužinės pamaldos;
- gegužės 8: Motinos diena (bendra);
- gegužės 15: Motinos dienos minėjimas BLSajungoj;
- gegužės 22: API (Associação Paulista de Imprensa — São Paulo Valstijos Žurnalistų Sąjunga, savo būstinėj miesto centre) paminės MŪSŲ LIETUVOS 40-metį;
- gegužės 29: mėnesio paskutinio sekmadienio pamaldos šv. Kazimiero parapijoj — gegužės mėnesio uždarymas;
- birželio 12: gedulingojo birželio paminėjimas — Brazilų Diena Maldos už Lietuvą — pamaldos São Paulo katedroj 10,30 val. Bendruomenės, organizacijos, spaudos darbuotojai, jaunimas: jungti visas jėgas ir suruošti galimai įspūdingesnę manifestaciją, atsižvelgiant į Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo 70-metį: Būtina išeiti v i e š u m o n.
- birželio 13 ir liepos 11: "Excursões VILNIUS" — išvykos į Lietuvą;
- birželio/liepos mėnesiais: išvyka jaunimo į užsienius; lietuvių kultūros kongresas; lietuvių seimas...

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

VYTAUTAS MOTKŪNAS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

TAUTINIS SĄMONINGUMAS

Įdomu pastebėti, kad kai tenka pasikalbėti su vyresnio amžiaus žmogumi apie jo jaunystės dienas, jisai prisimena, kad Lietuvoje jisai niekad nėra buvęs "jaunimas". Lietuvoje jaunimas ir senimas turėjo savo vietą gyvenimo aplinkoje. Vienas nuo kito jie daug nesiskyrė. Kiekvienas atliko tuos darbus, kurie pagal amžių jiems priklausė. Čia išėivijoje, vienaip ar kitaip tas jaunimas kažkaip yra iškeliamas į kokią tai specialią vietą ir yra nepaprastai išlepinamas bei saugojamas. Tikrai mokykitės. Nesirūpinkite apie kitus gyvenimo rūpesčius. Vyresnieji visą daro, kad tikrai tam jaunimui pasaulinė įtaka netrukdytų mokytis. Jaunimas mokliškai yra labai savarankiškas, bet, jisai neturi tautinio savarankiškumo — visą laiką laukia, kad kas nors pasakytų, ką, kaip ir kur veikti.

Mūsų jaunimui trūksta savarankiškumo lietuviškiems reikalams dėl to, kad jis neturi tautinės sąvokos, tautinio sąmoningumo. Jisai tikrai nepažįsta Lietuvos bei tautos istorijos. Jisai nepažįsta tai, kas darosi pasaulyje šiandien. Jisai neturi žinių, nes neskaito. Tai nėra vien tik lietuviško jaunimo problema. Aplamai paėmus, šių dienų žmogus, gal televizijos įtakos paveiktas, neskaito nei knygų, nei žurnalų, nei laikraščių. Jaunimas nepasisemia žinių apie tai, kas šiandien darosi pasaulyje, bei jo gyvenamam krašte. Kažin, ar daug yra skaitančių "Mūsų Lietuvą" ar bent em portugūės — reiktų paabejoti.

Lietuviškas jaunimas neturi tautinio sąmoningumo. Jisai nežino, ką reiškia būti lietuviu. Jisai neturi tikslų, kurių

siekimas būtų savaime aiškus. Kai žmogus yra išalkęs, jisai ieško valgyti, kai ištroškęs, tai ieško gerti. Panašiai yra, kai jaunimas yra tautiškai susipratęs. Tada pasidaro aišku, kodėl ir ką jam reikia veikti tautos labui. Šis pavyzdys parodo, kad kai suprantama problema, ją problemą atsiranda ir tinkama reakcija.

Jaunimas gali ir turėtų sielotis, kad pasaulinėje sferoje lietuvių tauta nebūtų antraeilė tauta, pasaulio užmiršta. Jei jaunimas bus įskiepytas tautiniu sąmoningumu, tai nereikės jo skatinti vietiniame gyvenamame krašte garsinti Lietuvos vardą ar pasididžiuoti tautos praeities ir dabarties garsenybėmis. Iškelus lietuvių tautą į pirmas pasaulio tautų eiles, nereikės bijoti, kad jaunimas sakys "man gėda būti lietuviu".

Reikia stebėti ir sekti tai, kas darosi plačiame pasaulyje ir į tai pozityviai reaguoti. Šiandieniniame pasaulyje tiek daug vyksta, kad jaunimas, žinodamas kas jis yra ir iš kur kilęs, neturės klausinėti, ką ir kaip veikti. Reikia jaunimui tikrai pažinti, kokie yra jo tautos tikslai ir siekimai tada jis į tai pozityviai reaguos

Vyturys

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Zosė BLAZKO	Cz.1.500,00
Magdalena BUITVYDIENĖ	Cz.1.000,00
Antonio MADASTAVIČIUS	Cz.1.000,00
Jonas NICIPORCIUKAS	Cz.2.000,00
Elena MONSTAVIČIUS	Cz. 800,00
Olga VASILIAUSKAITĖ	
PENEDA MARCOS	Cz.1.000,00
Vytautas NARBUTIS	Cz.1.000,00
Petras NARBUTIS	Cz.1.000,00

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338